# DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
28. marts 1990 *

I de forenede sager C-206/88 og C-207/88,

angående anmodninger, som Pretura di Asti (Italien) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende straffesager mod

**G. Vessoso,** Asti, og

**G. Zanetti,** Asti,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39) og artikel 1 i Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald (EFT L 84, s. 43),

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, Sir Gordon Slynn, og dommerne R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias,

generaladvokat: F. G. Jacobs
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

efter at der er afgivet indlæg af:

— Den Italienske Republiks regering, ved avvocato dello Stato P. G. Ferri,

* Processprog: italiensk.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Fabro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på baggrund af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 21. november 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. december 1989,

afsagt følgende

## Dom

1 Ved to kendelser af 18. december 1987, indgået til Domstolen den 28. juli 1988, har Pretura di Asti i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 1 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39) samt artikel 1 i Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald (EFT L 84, s. 43).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under to straffesager mod driftslederne i nogle transportvirksomheder, som står tiltalt for at have transporteret affald for tredjemands regning uden forudgående tilladelse og dermed for overtrædelse af dekret nr. 915 fra Den Italienske Republiks præsident af den 10. september 1982 (GURI nr. 343 af 15.12.1982, s. 9071) herefter benævnt »præsidentdekretet«. Præsidentdekretet, der blev udstedt for at gennemføre de to nævnte direktiver i italiensk ret, indeholder bestemmelser om straf for personer, der foretager bortskaffelse, herunder transport af affald for tredjemands regning uden forudgående tilladelse fra vedkommende italienske region.

3 De tiltalte har til deres forsvar gjort gældende, at de af dem transporterede stoffer ikke var affald i præsidentdekretets betydning, idet dette i artikel 2 indeholder en

definition af begrebet »affald«, der lyder: »Ethvert stof eller enhver genstand, som hidrører fra menneskelig aktivitet eller naturens cyklus, og som indehaveren har efterladt eller haft til hensigt at efterlade«. I det foreliggende tilfælde kunne de transporterede stoffer genbruges økonomisk og var altså ikke efterladt eller tænkt efterladt. Der kan ikke pålægges straf i henhold til præsidentdekretet for den virksomhed, for hvilken der er rejst tiltale, for denne henhører ikke under præsidentdekretets anvendelsesområde.

4 Pretura er nået til det resultat, at der — eftersom der ved præsidentdekretet skulle ske en gennemførelse af de to nævnte direktiver i italiensk ret — måtte gives en fortolkning af den i præsidentdekretets artikel 2 givne definition, således at denne kom i overensstemmelse med artikel 1 i de to direktiver, hvorefter affald er »ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med i henhold til gældende nationale bestemmelser«.

5 Pretura di Asti har derfor udsat de to sager og anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 1 i Rådets direktiv 75/442 af 15. juli 1975 om affald og artikel 1 i Rådets direktiv 78/319 af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald fortolkes således, at begrebet 'affald' også omfatter ting, som indehaveren har skilt sig af med, men som kan genbruges økonomisk, og er det en betingelse for at anse en ting for 'affald', at indehaveren af stoffet eller genstanden fastslås at have haft til hensigt at efterlade stoffet eller genstanden ('animus dereliquendi')«?

6 Vedrørende de faktiske omstændigheder i hovedsagerne, de relevante retsregler samt de skriftlige indlæg, der er indgivet til Domstolen, henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

7 Det første led af Pretura di Astis spørgsmål er, om begrebet »affald« såvel i artikel 1 i Rådets direktiv 75/442 som i artikel 1 i Rådets direktiv 78/319 skal fortolkes således, at det ikke omfatter stoffer og genstande, som kan gøres til genstand for økonomisk genbrug.

8 I den forbindelse bemærkes, at det såvel i fjerde betragtning til direktiv 75/442 som femte betragtning til direktiv 78/319 siges, at det er vigtigt at fremme genindvinding fra affald og anvendelse af genindvundne materialer for at bevare de naturlige ressourcer. I artikel 1, litra b), andet led, i direktiv 75/442 og artikel 1, litra c), andet led, i direktiv 78/319 bestemmes dernæst, at ved bortskaffelse af affald forstås de forarbejdningsprocesser, der er nødvendige for genanvenvdelse, genindvinding eller recirkulation. I artikel 3, stk. 1, i direktiv 75/442 og artikel 4 i direktiv 78/319 pålægges der endelig medlemsstaterne en pligt til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til fremme af forebyggelse, recirkulation og forarbejdning af affald, udvinding af råvarer og eventuelt energi heraf samt fremme af alle andre metoder, der muliggør genanvendelse af affald. Af disse forskellige bestemmelser fremgår, at et stof, som indehaveren skiller sig af med, kan udgøre affald i den i direktiverne 75/442 og 78/319 forudsatte betydning, selv om det kan gøres til genstand for økonomisk genbrug.

9 Det første led af spørgsmålet skal derfor besvares således, at begrebet »affald«, jfr. artikel 1 i Rådets direktiver 75/442 og 78/319, ikke skal fortolkes således, at stoffer og genstande, som kan genbruges økonomisk, er udelukket fra bestemmelsernes anvendelsesområde.

10 Spørgsmålet i det andet led af Pretura di Astis spørgsmål er, om det efter artikel 1 i Rådets direktiver 75/442 og 78/319 er en betingelse for at anse et stof eller en genstand for »affald«, at indehaveren, som skiller sig af dermed, har til hensigt at udelukke, at andre genbruger stoffet eller genstanden økonomisk.

11 Det må fremhæves, at begge direktivers artikel 1 generelt omfatter ethvert stof og enhvert genstand, som indehaveren skiller sig af med, og der opstilles ikke nogen

sondring afhængig af hensigten hos indehaveren af tingen, som skiller sig af dermed. Endvidere fremgår det af de nævnte regler, at begrebet »affald« også omfatter de stoffer eller genstande, som indehaveren »er forpligtet til at skille sig af med i henhold til gældende nationale bestemmelser«. Indehaveren af en ting kan således efter en national bestemmelse være forpligtet til at skille sig af med den uden i øvrigt at have til hensigt at udelukke andre fra at genbruge tingen økonomisk.

12 Det må fastslås, at hovedformålet med direktiverne 75/442 og 78/319, der er angivet i henholdsvis direktivernes tredje og fjerde betragtning som beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet, ville blive bragt i fare, såfremt anvendelsen af de to direktiver var betinget af, om indehaveren havde til hensigt at udelukke andre fra at gøre de stoffer eller de genstande, som han skiller sig af med, til genstand for økonomisk genbrug.

13 Andet led af spørgsmålet fra Pretura di Asti skal derfor besvares således, at det ikke er en betingelse for at anse et stof eller en genstand for »affald«, jfr. artikel 1 i Rådets direktiver 75/442 og 78/319, at indehaveren, som skiller sig af dermed, har til hensigt at udelukke andre fra økonomisk genbrug af stoffet eller genstanden.

**Sagens omkostninger**

14 De udgifter, der er afholdt af den italienske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Pretura di Asti ved kendelser af 18. december 1987, for ret:

**Begrebet »affald« i artikel 1 i Rådets direktiv 75/442/EØF og artikel 1 i Rådets direktiv 78/319/EØF skal ikke fortolkes således, at stoffer og genstande, som kan genbruges økonomisk, er udelukket fra bestemmelsernes anvendelsesområde. Det er ingen betingelse for at anse et stof eller en genstand for »affald«, at indehaveren, som skiller sig af dermed, har til hensigt at udelukke andre fra økonomisk genbrug af stoffet eller genstanden.**

Slynn Joliet Rodríguez Iglesias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. marts 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. Slynn
Formand for Første Afdeling